

ПАРТИЈА ЧАСНИХ НАМЕРА

Поглед

Бесплатан примерак

ГРАДСКИ ОДБОР НОВИ САД

БРОЈ 7, АПРИЛ 2013.

Честитамо међународни празник рада
- 1. МАЈ

У сусрет празницима: ХРИСТОС ВАСКРЕСЕ!

Партија Уједињених Пензионера Србије

- БРОЈ 7 -

Интерно гласило
Градског одбора ПУПС
Нови Сад
Април 2013. године

Излази квартално

Издавач:
Градски одбор ПУПС
Нови Сад

Адреса уредништва:
Војвођанских
бригада 17/IV
Нови Сад

Телефон:
021/539-885
e-mail:
pupsgons@gmail.com
web site:
www.pupsns.rs

Главни и одговорни
уредник:
Академик, професор
универзитета у пензији
Др Драган Мунитлак

Технички уредник:
Радомир Чубрановић
E-mail: chubra@eunet.rs

Фотографије:
Радомир Чубрановић и
документација ПУПС-а

Припрема и штампа:
SP PRINT, Нови Сад,
021/49-44-44
E-mail: spprint@neobee.net

Реч нашег председника

ОЧЕКУЈЕМ ПОРАСТ СТАНДАРДА ГРАЂАНА

Потпредседник Владе Србије, председник ПУПС-а и министар за рад, запошљавање и социјалну политику, др Јован Крkobabiћ, говорећи о актуелној политичкој и економској ситуацији у земљи сматра да се наша земља мора окренути ка инвеститорима, расту производње, запошљавању, обуздавању инфлације, пуњењу буџета и обезбеђивању помоћи трудницама и социјално угроженима.

„Грађани не траже кампању, партијске свађе и препуцавања, него извесну перспективу. Ванредни избори, који се често помињу ових дана, представљали би авантуру која може бити само штетна по интересе Србије. Добили бисмо још једну потрошену годину, и то не би донело апсолутно никакве резултате за државу, те се надам да ће најутицајнији политичари у земљи бити довољно мудри и одговорни и да се неће одлучити да партијски интерес ставе испред државног. Зато, до краја ове године ја очекујем благи раст индустријске производње, као и раст броја запослених. Надам се да ће и пољопривреда ове године дати боље резултате него прошле. Све то заједно, имаће позитиван утицај на пораст стандарда грађана и обезбедити сваком појединцу бољи живот.“

Наш председник истиче: „никаква политичка нестабилност, док се ПУПС налази у овој влади, и ја на његовом челу, неће моћи да угрози планиране повишице за пензионере. То се не може довести под знак питања! Апсолутно ништа не може да угрози редовну исплату пензија и њихово усклађивање са платама у јавном сектору. Једнократна помоћ нашим најугроженијим суграђанима исплаћена је, а новац за априлско повећање пензија стиже почетком маја.“

ПУПС је у парламенту, у расправи о буџету за 2013 годину, предложио исплату накнада трудницама у висини њихове редовне зараде. Тај предлог у Народној скупштини није добио већину иако није постојао ниједан оправдан и рационалан разлог да се тај предлог одбије. Драго ми је, ипак, да је председник парламента видео да је предлог ПУПС-а више него оправдан и да допринеси не само побољшању популационе политике већ представља меру која охрабрује младе парове да рађају децу. Сама чињеница да труднице за време боловања примају умањен лични доходак чини их неравноправним и уместо да будућим мајкама помажемо ми их кажњавамо.

Очекујем да ће предлог ПУПС-а бити усвојен у току ове године.

Уводник уредника ПОСЛЕ КРИЗЕ ДОЛАЗИ ПРОФИТ

Како да нам старост буде боља? Да се на старост не гледа као на чекање краја. Споро се мењају ставови о старима, па „ категорија старих постаје невидљива“. Озбиљнији раст плата и пензија може се очекивати од октобра ове године. Кажу, да после кризе долази профит, да би се услови за живот и старих подигли на виши ниво, да би живот старијих текао што удобније. Морамо се борити за активно старење и солидарност међу генерацијама.

Посао се лако губи, а тешко проналази. И даље смо међу земљама с високом стопом незапослености и што је још горе, тај негативан тренд се наставља. Кључни услови за друштвено-економски развој Србије и одбране од сиромаштва, су подизање образовног нивоа нације и квалитетно образовање. Да би дошли до посла многи млади и образовани, посебно високо-образовани, напуштају земљу. А од младих зависи будућност земље. Једна од прилика за оне који тешко могу да нађу посао је социјално предузетништво. Социјална предузећа и социјална економија били би првенствено намењени: особама са инвалидитетом, избеглицама, интерно расељенима, Ромима, старијима од 50 година, ... и за оне који тешко могу да нађу посао. Човек избачен из система производње и система рада је сувишно биће. Да парфразирам великог Растка Петровића: Долази будућност: Шта носи? Празне руке ... Али зар је икад било другачије?

Један од „лекова“ за опоравак Фонда ПИО је да се измeste давања која нису резултат рада, односно уплате доприноса и стажа. Ту се пре свега мисли на здравствено осигурање пензионера, туђу негу и помоћ, накнаду за телесно оштећење, националне и посебне пензије,... залажемо се да у оквиру Фонда остану само три обавезне категорије: старосна, породична и инвалидска пензија. Пензионери без ПУПС-а не би могли одбранити своје пензије и друштвени статус. Данас, један пензионер мора да издржава две генерације потомака.

Пензионери траже и рехабилитационе центре, јер су грађени пензионерским динаром. Неопходно је објекте грађене новцем од доприноса вратити Фонду ПИО, па онда сравнити колико још треба држава да дотира за исплату пензија као гарант. Сада држава дотира све пензије са око 36%. Враћање имовине могло би да пуни касу ПИО. Улагање Фонда ПИО до 2000. године било је у: 30 бања и климатских лечилишта, 177 здравствених центара, 21 дом пензионера, 20 специјалних школа, 351 радну организацију, 26 рудника, 55 водених објеката, 125 заштитних радионица, а има капитала, не мало још и пре Другог светског рата,...

Не оптерећујмо се прошлосту. Битна нам је садашњост и будућност. Младима треба увек поручивати да је у знању моћ и да треба мењати свет. Мора постојати солидарност младости и старости.

Ништа се није десило, а да прво није било сан. Манимо се празног посла и заронимо у наше врлине, негујмо их и обожавајмо као да смо једини на свету који поседују живота вредно знање и искуство. Припадамо генерацији која је васпитавана да нас ништа не сме изненадити.

Србији треба покретање привреде, потребна су јој нова радна места, нада,... у све већој дужничкој кризи у Европи.

Уз захвалност што нас читате и што нам верујете, желимо Вам срећне првомајске и васкршње празнике, пожелевши Вам добро здравље, јер све што нам је потребно је љубав.

Др Драган Мунитлак

1. МАЈ ЈЕ СИМБОЛ БОРБЕ ЗА РАДНИЧКА ПРАВА

Сваке године, почетком маја, сведоци смо истих слика у нашим градовима и селима – окупљања првенствено младих људи по парковима, излептиштима, уз обилан роштиљ и алкохолна пића. Парадоксално је да ову прославу дана који се назива празником рада данас углавном организују млади људи који најчешће нису запослени и немају праву представу о томе због чега се овај датум обележава као међународни празник рада.

Ако се вратимо свега стотинак година уназад, у 1886. годину, видећемо потпуно другачију слику, слику више десетина хиљада америчких индустријских радника који су тог дана изашли на улице Чикага, тражећи боље услове рада, достојне човека. У вишедневним сукобима и демонстрацијама убијено је више десетина радника и полицајаца. Као спомен на те догађаје, радници широм света узели су овај дан за свој празник.

Ми у Србији можемо бити поносни на то што смо били међу првим земљама у свету које су се придружиле обележавању 1. маја као Међународног празника рада. Наша земља, у то време није била индустријска, праве фабрике су се могле набројати на прсте једне руке, али је малобројно радништво природно настојало да се избори за боље услове рада (који су у то време били на истом нивоу као и у другим европским земљама) и показало солидарност са колегама у свету. Ни тадашњи индустријалци нису се разликовали од европских, тако да су и у Србији организовани штрајкови, а у штрајку радника фабрике шећера на Чукарици 1907. године пале су жртве и међу српским радницима. Ипак, сва та борба и штрајкови нису били узалудни, јер је и у наше друштво почело да продире схватање о важности радничких права, како за достојанствен живот радника – човека, тако и за побољшање економске ефикасности и производње. Трка за све бржим и бржим стицањем богатства и повећањем броја припадника радничке класе, у периоду између два светска рата, још више су заоштрили питања положаја радника у друштву, забране штрајкова и синдикалног удруживања и подстакли на масовне демонстрације, што је веома неповољно утицало на целокупно стање у друштву.

Након Другог светског рата, победом идеологије социјализма, првوماјске прославе издижу се на централно место у друштву. Сви ми, нешто старији, сећамо се чувених првوماјских парада у којима смо као деца учествовали. Са потпуним подржављањем средстава за производњу и увођењем радничког самоуправљања, радници су у почетку остварили своје циљеве кроз знатно побољшање услова рада у свим сегментима и могућност одлучивања у процесу управљања. Изгледало је да је битка за радничка права коначно добијена. Из тог разлога су и првوماјске прославе, уз подсећање на радничку солидарност и исказивање поштовања према радницима који су целог себе беспопштедно

уграђивали у свој рад и радно место, временом прерасле у хедонистичке фестивале, који су све мање имали везе са својим коренима.

Свеобухватна криза и велике политичке и социјалне промене којима смо били изложени у претходне две до три деценије, можда су се најнегативније одразиле на положај нашег радника. Од

плавих крагни, које су уживале статус главног стуба на којем је почивало друштво, положај радника се данас вратио готово 100 година уназад, на времена када су се Туцовић и Лапчевић борили за радничко достојанство. Управо у томе се види велика извитопереност данашње друштвене ситуације у овом сегменту. Српски радници су пре стотину година били у тешком положају, али и спремни да се активно укључе како би се тај положај побољшао. Данашњи српски радник на то није спреман, из разних разлога –почев од опште социјалне апатије до страха за своју и егзистенцију своје породице. Иако се та пасивност може разумети, сматрам да је несхватљиво да више нема правих радничких окупљања за првوماјске празнике. Не морају то бити параде, оне су остале као сећање на нека давна времена. Наши радници морају да схвате да ће први корак у побољшању њиховог положаја бити када се одлуче да жртвују бар делић свог првوماјског преподнева и посвете га солидарности са другим радницима, а тиме и самима себи. Када се радници освесте, постаће и одлучнији у борби за своја елементарна права која им припадају из радног односа. Али ни та одлучност за борбу неће бити успешна све док се не деси и наредни корак – удруживање. Стога користим прилику да позovem све синдикате да превазиђу сопствене сујете и сујете својих лидера, да се уједине у борби за радничка права како би та борба била успешна. Томе нас и историја учи, јер синдикати никада нису имали успеха без јединства и заједничке спремности на акцију. Тиме би сви имали користи – и радници чији би се положај побољшао, и послодавци који би добили већу продуктивност и цело друштво које би се растеретило дела ионако бројних социјалних проблема. А наш Први мај би се вратио свом изворном и правом смислу.

Стога, користим прилику да свим радницима честитам Први мај, са жељом да наредни Празник рада дочекају у бољим радним условима и већем личном блајостању.

Аутор: Момо Чолаковић

ГДЕ ЈЕ ИМОВИНА ПЕНЗИОНЕРА?

Аутор: Тихомир Николић

Својим програмом и основним начелима ПУПС жели социјално уређену државу која ће бити оличење људске равноправности и социјалне правде, као што су скадинавске земље Европе.

Те идеје треба да прихвати сваки члан друштва који жели да се бори против беде, сиромаштва, неправде, угрожавања људског достојанства и моралног посрнућа. Да би то остварили неопходан је много бољи економско-финансијски положај, а предуслов томе је да се радно способни и образовани људи запосле и остваре право на рад што

је нажалост у садашњим условима врло тешко.

Стање у социјалној сфери је посебно сложено имајући у виду да сиромаштво расте а средња класа у друштву нестаје са доласком тзв. демократије. Невероватно је али истинито, да демократије има све више а живот је све неподношљивији. Под плаштом демократије и транзиције имамо све веће злоупотребе и пљачке огромних размера. Живот је постао суморна свакодневница, свима треба посао, социјална помоћ, бесплатно школовање, здравствена заштита, онима који раде адекватна плата, регрес, путни трошкови, топли оброк и све остало што припада човеку да би пристojно живео. Наша генерација и млађи од нас знају да смо све то имали и било је нормално да имамо. Данас је прави подвиг доћи до посла и обезбедити животну егзистенцију. Велики број младих људи, посебно они који немају маме, тате, рођаке, пријатеље или друге који би им помогли да реше проблем преко партије, могу годинама да остају на евиденцији Завода за запошљавање. Некадашњи Завод или Биро сада носи назив Национална служба запошљавања али партије су им озбиљна конкуренција јер су ефикасније у том послу. Питање је само докле порески обвезници могу да издрже све веће финансијске обавезе.

Сагледавајући озбиљно тај проблем и структуру незапослених а посебно оних који се тешко запошљавају, ПУПС је иницирао Закон о социјалном предузетништву који је тренутно у процедури и биће усвојен за неколико месеци. Овај Закон отвара шире могућности за запошљавање и самозапошљавање већег броја људе из категорије теже запошљивих. Државне институције ће овај пројекат финансијски помоћи разним субвенцијама и бенефицијама, а ми ћемо на терену преко наших структура и локалних фактора информативно и практично упутити све оне који су креативни и предузимљиви да покрену предузетништво и ову шансу искористе за самозапошљавање и запошљавање других. Ово је свакако прилика и постојећим фирмама у државном власништву који испуњавају статусне услове у погледу професионалне рехабилитације и запошљавање инвалидних лица да се трансформишу у предузећа социјалног типа и повећају број запослених радника са инвалидитетом и оних који су социјално угрожени.

Друштво са својим институцијама има не само обавезу него и интерес да пружи комплетну помоћ и логику овом пројекту,

јер запошљавањем већег броја социјалних случајева смањује буџетско финансирање преко социјалне помоћи. ПУПС у целини и на локалном нивоу је у оквиру својих обећања стриктно испунио и премашао оно што је обећао а односи се на додатну помоћ пензионера који примају мање од петнаест хиљада динара, затим труднице и породиље, рехабилитација и бањски бесплатни опоравак, додатна пушћивања на седмодневни опоравак угрожених пензионера по програму из градског буџета, повлашћене карте у градском превозу без ограничења за све суграђане старије од шездесет и пет година, повећање броја пензионерских клубова за дружење и разоноду и низ других активности. Биће испуњено и оно што представља инвестициони подухват и обухвата реконструкцију пензионерског дома у Поштанској бр.3 за дневни боравак и пружање неопходних услуга пензионерима. У ближој будућности очекујемо и реализацију програма у Центру за смештај старих и социјално угрожених лица, са нижим пензијама, на Поповици.

ПУПС све више прихвата обавезу и одговорност за заштиту радника које евидентно нико не штити а они су не само социјално угрожени, јер имају ниска примања већ тотално обесправљени и сведени на статус робова. То је генерација коју чека црна будућност с обзиром да већина њих ради на црно и послодавци не уплаћују ни пензиони а ни социјални допринос. Они чак не могу ни да се лече а и старост ће дочекати као социјално угрожени људи, с обзиром да неће имати услове за визију. Према томе неопходна је хитна интервенција државе у вези дуговања Фонду ПИО од стране послодавца јер тај дуг је премашао цифру од три стотине милијарди динара и то се више не може толерисати јер ће армија људи тачније два милиона бити изожена социјалним проблемима. Све су то последице раније потрошених пара из фонда ПИО на разноразне инвестиционе пројекте па затим распродаја и пљачка те имовине преко лоповске приватизације, а онда не уплаћивање доприноса фонду ПИО и усађивање идеје код младих људи да никада неће постати корисници пензије само због тога да би они могли да присвоје и допринесе за свој профит. Млади људи су жељни посла и прихватају чак и најнеповољније услове само да би остварили било какав приход за основне животне потребе. Оваква ситуација ће довести неколико генерација у безизлазно стање и с правом ће постављати питање : „ГДЕ СУ НАШИ НОВЦИ?“ А ми актуелни пензионери већ увелико постављамо питање: „ ГДЕ ЈЕ НАША ИМОВИНА?“ То питање је неизбежно, јер имовина је стечена из Фонда ПИО и својински припада Фонду. Као што се види социјална тема је неисцрпна и бесконачна зато што број социјално угрожених драматично расте у свим структурама а финансијске могућности су све неповољније. Град Нови Сад и Ресорно веће припрема свеобухватни програм уз претходно обезбеђење социјалне карте на бази реалних и објективних чињеница уз учешће свих фактора у формирању базе података. Што се тиче радника и њихових права ПУПС и Министарство за рад, запошљавање и социјалну политику ће обезбедити најбоља решења за заштиту њихових права путем Закона о раду. Синдикати би морали да штите и бране интересе радника који се тренутно налазе у најгорем положају јер су свесни да без радника нема ни синдиката. Према томе синдикат мора да искаже своју функцију и улогу заштитника макар и симболично традиционалним обележавањем првомајских празника. Надамо се да ће тиме утицати на боље животне услове радничке класе и свих социјално угрожених. ПУПС и пензионери ће безрезервно подржати све оне који се боре и залажу за решавање кризе и сиромаштва.

Бања Кањича

Бања Врдник

И ОВО ЈЕ ИЗГРАЂЕНО ПЕНЗИОНЕРСКИМ НОВЦЕМ

ПЕНЗИОНЕРИ ИЗДРЖАВАЈУ ДЕЦУ И УНУКЕ, АЛИ...

Да подсетимо на једну од главних чињеница наше социјалне ситуације (зна се, али ипак да констатујемо) : баке и деке од својих пензија издржавају децу и унукe, али иза брда се ваљају многи проблеми...

Према званичној статистици, у више од 20 округа у структури становништва више је пензионера него радног становништва, а у исто толико округа је „пата карта“ - једнако ил тек за малчице у корист радног становништва. Резултат: већи део Србије жељно ишчекује исплату пензија, као једини сигуран приход, јер запослени или добијају „минималац“ или плату са вишемесечним закашњењем. Статистика (званична) констатује да се око 40% трошкова породице у Србији подмирују пензионим чековима, док се само 6% ових трошкова намирују из плата. Остаје утисак да су ови подаци званичне статистике мало „шкрти“ кад је реч о учешћу пензионих чекова у издржавању породице – да су знатно већи.

Наравно, популација становништва која је у пуној радној снази није крива што је у статусу „издржаваног од баке и деке“. Да подсетимо, већ неколико година број пензионера и запослених је готово изједначен, са тенденцијом да овај однос, нажалост, иде у корист пензионера. Познато је, да би ПИО фонд нормално функционисао, тај однос би требало да буде 3,5 : 1 у корист запослених. У тренутној ситуацији то би значило да би број запослених, примењујући тај однос, у Србији требало да буде око 6 милиона запослених (!).

Имајући у виду садашње стање у привреди и економску кризу више је него јасно да је тако нешто научна фантастика. С друге стране, сви се слажу (стручњаци, политичари и народ) да је овако стање неодрживо. Лане, је на пример, за пензије издвојено чак 14% бруто друштвеног производа, што је економски – опасно, с претњом да дође до нередовне исплате пензија. То кашњење исплате пензија би, опет, значило проблем издржавања незапослених чланова породице.

Листајући званичне папире Владе Србије, министарстава, читајући „између редова“ изјаве, најаве, прогнозе, излаз из ове ситуације „између чекића и наковања“ би се могао свести на следеће:

- експерти размишљају да држава дестимулише пензионисање, тј. да се уведу мере каснијег одласка у пензију повећањем старосне границе (Хрватска је, на пример, најавила одлазак у пензију са 67 година);

- у Србији се размишља о промени Закона о ПИО тако да би се они који оду у пензију пре старосне границе добијали мању пензију;

- Фискални савет Србије, имајући у виду искуства других држава, предлаже да се за сваку годину ранијег одласка у пензију умањи пензија за 6%, а да се свака година након старосне границе „награди“ са 7% (надлежни органи су овај предлог, за сада, примили „к знању“;

Предложене мере нису баш биле убедљиве за неке економске експерте који сматрају да увођење држаних „пенала“ за ранији одлазак у пензију не би дао очекиване уштеде. Основни проблем је демографски (Србија је једна од „најстаријих“ држава у Европи) и катастрофално стање наше економије. Чињеница је да је неопходан одрживи ПИО фонд и решење је, по мишљењу ових стручњака, у измени стања у привреди и уштеда на нивоу читаве јавне потрошње, па и у здравству, школству и јавним набавкама.

Треба напоменути да пензионери, и по садашњем стању исплате пензија (који је редован), плаћају данак економској кризи: већ више од годину дана пензије ни приближно не прате раст цена – и те како заостају за просечном платом. Што је евидентно констативно сиромашење пензионера

Дакле, остаје и даље једно велико АЛИ...

Радомир Чубрановић

МОГУЋЕ ВЕЋЕ ЗАПОШЉАВАЊЕ ПЕНЗИОНЕРА?

Податак да у свету сваке секунде по две особе напуне 60 година нема посебног значаја, јер је мање-више познат. Познато је и да је Србија међу земљама са најстаријим становништвом у Европи. Забрињава, међутим, то што су ови „старци“ родитељи деце која немају ни дом, ни посао, ни новац за храну, одећу и обућу. А за многе брачне парове заједница са родитељима и донације од пензија једини су начин да преживе, јер су пензије код нас дефинитивно најсигурнији приход, а у многим домаћинствима и највећи. До овако поражавајуће економске ситуације довело нас је то што су зараде и у јавном сектору и код приватника често веома мале и нередовне, као и чињеница да је у Србији више пензионера него запослених.

Да су пензионери данас у Србији економски стуб породице свесна је и власт која је укинула сва давања која су се могла укинути, али је у буџету за ову годину предвидела редовну и сигурну исплату свих дванаест пензија. Тачно је да су „закинули“ пензионере за повећање које би им применом претходног Закона о ПИО припадало, и да су на неки начин ипак замрзнули пензију, јер су је ограничили на повећање од 2% од 1. октобра прошле и од 1. априла ове године, али и потврдили да ће пензија свакако бити. То истовремено значи да грађани треба да знају да ће пензија стићи и да могу рачунати на помоћ од пензионера.

Људи од струке процењују, пак, да ће зависност домаћинстава од њених најстаријих чланова ове године бити још већа, јер су најаве нових отказа све гласније. Тако ће редовне пензије, чији се тачан датум исплате зна унапред, бити једино „добро“ на које се са сигурношћу може рачунати.

Ми зато, што пре, морамо повећати потенцијал дужег живљења и у њега улагати, јер само тако можемо продужити животни век, смањити године болести и обезбедити помоћ бар за две генерације наших потомака. Стога, при креирању политике о старима, треба имати на уму ове изузетно важне чињенице.

Упоредо са настојањима за продужавање животног века, треба се залагати и за то да старији дођу до неког прихватљивог посла, који би им пружио сигурност и умањио страховање од недостатка новца и лаганог сиромашења, због рецесије и тешке економске ситуације и у нашој земљи и у земљама у окружењу.

У неким европским земљама две трећине људи у старосној групи од 55-64 године је активно укључено у неки од програма запошљавања. У Србији је тај проценат мањи од трећине, зато што или немамо довољно финансијских средстава, или изостају добра решења којима би се ова материја уредила и пензионерима тако пружила шанса да се укључе у процес рада. Кроз њега би се пензионерима пружила не само додатна економска сигурност него и оно што је у том добу најважније: осећање да су потребни, и да могу да раде, јер велики број пензионера када прекине са радом, и оде у пензију, одједном добије осећај да живот нема баш никаквог смисла.

Укључивањем пензионера у рад помогли бисмо пензионерима да промене мишљење о сопственој вредности, и што је веома важно искористили искуство и огроман капитал знања који многи појединци, пензионери имају. У свету је ова пракса давно прихваћена и доследно се примењује. Да ли ће она бити и код нас могућа, остаје да се види.

Вида Остојић

ГСП ПОВЛАСТИЦЕ КАО ДО САДА

Захваљујући стручним и објективним економско-социјалним и политичким аргументима и политичкој доследности ПУПС-а, посебно Тихомира Николића, председника ГО ПУПС-а и саветника градоначелника за социјална питања, Моме Чолаковића, потпредседника ПУПС-а и председника Удружења пензионера Града Новог Сада као и екипи стручних сарадника из ГО ПУПС-а, ГСП повластице за лица старија од 65 година (и других лица у категоријама повлашћених) су остала као до сада!

Међутим, није било једноставно ни лако ово остварити, тим пре што је ГСП од градоначелника Вучевића у допису од 3. јануара ове године тражио значајне редукације на плану издавања повлашћених карата за свих 18 категорија корисника. Главни образложење ГСП-а је било да издавање повлашћених карата у

значајној мери утичу на смањење прихода и половање ГСП-а, посебно у амбијенту све већег повећања корисника повлашћене возње, с једне и смањење броја претплатних карата с друге стране.

Што се тиче повлашћених карата за лица старија од 65 година, ГСП је навео да се ова категорија корисника до 2004. године односила на лица старија од 70 година, а после 2004. године за лица старија од 65 година што је утицало на повећање броја корисника ове категорије. Све у свему, ГСП је образлажући бројним графиконима и табелама, проценама неоствареног прихода, анализама висине пензија, предложио градоначелнику да повластице важе само за лица старија од 65 година која имају пензију нижу од 20.000 динара а остали да плаћају пуну цену превоза.

ПУПС градске организације је, поред осталог, на Анализу ГСП-а дао следеће аргументе и одговор:

- Да је предлог ГСП-а са приложеном Анализом повлашћених карата дат искључиво из угла као да се ради о приватном предузећу које пружа грађанима Новог Сада услуге превоза на искључиво комерцијалној основи, а не да се ради о ЈАВНОМ ГРАДСКОМ САОБРАЋАЈНОМ ПРЕДУЗЕЋУ „НОВИ САД“ (!). Да је ГСП превидео чињеницу да је у пружању услуга грађанима Града добијао (и добија) финансијска средства из буџета Града Новог Сада, тј. пореских обвезника. То се посебно односи на пензионере, тј. грађане старије од 65 година који су за време свог вишедеценијског радног века као активни порески обвезници значајно допринели и помогли развоју ГСП-а;

- Да се не ради о потпуно бесплатним возним картама, већ о картама које ипак нешто коштају. На пример, кад је реч о пензионерима, тј. лицима старијим од 65 година којих, по наводима ГСП-а је у 2012. години било 29.570, по тој основи ГСП је инкасирао 23.656.000,00 динара – наплативши сваку годишњу карту по 800 динара;

- Повећање броја неких категорија, посебно лица старијих од 65 година није последица неког хира те категорије на ГСП, него природног демографског процеса карактеристичног за Европу, Војводину и Град Нови Сад. Једноставно, становништво је све старије и то се не може спречити захтевом ГСП-а (!);

- Предлог да би повлашћену возњу требало да остварују пензионери који имају мању пензију од 20.000 динара је необјективан. Подсећамо да је просечна плата у Новом Саду за децембар 2012. године 56.000,00 динара. Очигледно да су у ГСП-у пошли њима потребне бројке „нових путника“, а не од социјалне чињенице. Нека се израчуна просек пензија у Новом Саду и према том параметру (просек плате (56.000,00) па да се тако користи право на повлашћену возњу. Из тог податка би се видело да су пензионери Новог Сада испод социјалног просека стандарда;

- у Анализи ГСП-а се једнострано истицало како директно на успех пословања утиче издавање повлашћених карата, а нема податка колики је приход од продатих (дневних-кеш) карата. Колики је проценат тог прихода у укупном приходу ГСП-а;

- Поставило се питање објективности Анализе ГСП-а. Наиме, у циљној анализи коришћења повлашћених карата не може се калкулисати искључиво са комерцијалним параметрима. „Рачуница“ на основу издатих карата о повлашћеној возњи је једнострана јер се не зна тачно колико користи такву карту дневно, недељно, месечно, годишње. Колико је одсутан годишње (одмор, боловање, путовања и сл.). Све у свему, рачуница процене неоствареног прихода је на основу једностране „ГСП статистике“;

- Жалосно је да у Анализи нема ни помена како да се поменута ситуација превазиђе сопственим додатним напорима штедње, реорганизације, рационализацијама линија - него се само нуде (и траже) решења на бази наплате средстава из буџета Града и неоснованим захтевима на плану ускраћивања повлашћених карата који су у овој тешкој ситуацији – потпуно неодрживи и нереални;

Наш тим на челу са Тихомиром Николићем и Момом Чолаковићем је имајући у виду наведене примедбе и сугестије, рапидан пад стандарда и све сложенију социјалну ситуацију, опредељеност градске власти да истраје у вођењу социјалне политике и да је ПУПС партија социјалне правде, посебно када је реч о социјалном статусу пензионера, оценио је предлог ГСП-а као неприхватљив, посебно у делу који се односи на пензионере. Стога је код градоначелника инсистирало да остане досадашње право на повлашћене карте, имајући при том у виду коалициони споразум градских одбора СНС – ПУПС.

Нажалост, ГСП се шићарцијски понео и почео да наплаћује годишњу карту пензионерима 1.500 динара иако је прошле године та иста услуга коштала 800 динара – чак више за 87,5% (!). Свакодневно у ПУПС-у и Удружењу пензионера Града Новог Сада поставља се питање ко је то поскупљење одобрио и на основу које „рачунице“. На тај начин ГСП ће додатно инкасирати више од 20 милиона динара.

НИКОЛИЋ: НЕКОРЕКТАН ПОСТУПАК ГСП-а

Повећање наплате услуге за куповину повлашћене годишње карте за лица старија од 65 година са прошлогодишњих 800 на 1.500 динара је некоректан поступак ГСП-а, изјавио је за наш лист Тихомир Николић, председник ГО ПУПС-а и одборник Скупштине Града. Ово повећање од готово 90% није договорено и невидим никакво пословно оправдање за такво драстично поскупљење. Тражићемо да се ово повећање усклади са стварним растом цене на годишњем нивоу. Такође није коректно да се од старих особа траже фотографије старе најмање 6 месеци кад та иста лица имају трајне личне карте са фотографијама на њима које МУП уважава, а ГСП не прихвата(!). Тиме су се старије особе, посебно са малим приходима, непотребно излагале додатним трошковима израда нових фотографија. На ово сам у телефонском разговору указао директору ГСП-а Милану Балаћу и очекујем званични одговор – рекао је Николић.

8. МАРТ БИО РАДАН И СВЕЧАН

Актив жена Градског одбора ПУПС-а у Новом Саду, са председницом Актива Миленом Жарковић на челу и гошћама Лауром Лонгин, секретарком одборничке групе СНС и Соњом Павићевић, секретарком у стручној служби СПС, прославио је Дан жена. Уз пригодне поклоне и дружење уз музику, жене су размениле искуства о досадашњем раду и разговарале о плановима за будуће ангажовање.

Дружење жена ПУПС-а и Удружења пензионера града Новог Сада организовано је 8. марта, уз пригодан програм и у просторијама Удружења пензионера.

Жене ГО ПУПС Новог Сада договориле су се да ће свака жена учланити у ПУПС најмање по пет нових чланова и тако допринети omasовљењу Партије. Констатовале су да је претходна акција прикупљања гардеробе и достављања социјално угроженим породицама успешно обављена и да је неопходно наставити овакве и сличне активности, као и водити бригу о најстаријим суграђанима увек када је то могуће.

У слављеничком и неформалном разговору жене су констатовале да је, без обзира на све међусобне разлике, које проистичу од другачијег социјалног порекла, вероисповести, образовања, начина живота итд, борба за равноправност полова заједничка брига свих жена, а повећање броја жена у политичком и јавном животу њихов заједнички циљ. На остварењу тог циља, Актив жена ГО ПУПС Новог Сада ће сарађивати са свима: са женама и мушкарцима, другим политичким партијама и невладиним организацијама, синдикалним покретима и свима онима који траже начин да се ефикасније боре за интересе жена и за њихову праведнију и видљивију улогу у нашем друштву. Ако жене желе да постигну истински утицај на своје животе, морају играти активну улогу у политичком раду. То је питање правде. Али и питање демократије.

Миlena Жарковић

МЛАДИ СВЕ АКТИВНИЈИ

Актив омладине Градског одбора ПУПС-а Нови Сад основан је 23. 09. 2011. године са циљем да се младима у ПУПС-у укаже колико је важно да преузму одговорност за своју будућност и да се укључе у друштвено - политички систем и том приликом је за председницу овог Актива изабрана Наташа Мидић, а за секретара Александар Јовановић.

Када је основан, Актив омладине ПУПС-а ГО Нови Сад није бројао више од 100 чланова. Данас, према званичним подацима, броји око 250 људи. То је озбиљан показатељ да су људи млађи од 35 година себе пронашли у ПУПС-у и препознали своју улогу у Активу омладине.

Ми смо генерација која је преживела рат 90-их, која је преживела НАТО бомбардовање 1999. године и генерација која живи у времену светске економске кризе, у времену када „сталан“ посао не значи и „сигуран“ посао, када „бесплатно“ школовање и „бесплатна“ здравствена заштита морају да се плате, у времену у којем је „демократија“ попримила потпуно друго значење. Ми смо генерација која је приморана да о пензији размишља као о фикцији, којој је и сутра некада далека будућност. Али, то мора да се промени, ми то морамо да променимо! Не смемо дозволити да седимо и пасивно посматрамо како наша земља, а са њом и наша будућност, срља у пропаст!

Не занима те политика? Мислиш да су „сви исти“? Хоћеш и даље да будеш марионета чијом будућношћу, па можда и садашњошћу управљају други? Ако си на последње питање рекао НЕ, онда је време да се укључиш у свој живот и да у њему преузмеш главну улогу. А ПУПС је ту да ти помогне. Када дођеш у нашу Партију, вероватно ћеш и на прва два питања рећи НЕ.

Јер, ми смо другачији!

Партија уједињених пензионера Србије одавно нема само једну циљну групу - пензионере. ПУПС је врата отворио и млађим људима, онима који су млади за пензију, а „стари“ за било ког послодавца. Па, на крају, врата ПУПС-а широм су отворена и за младе, људе који студирају, оне који су незапослени. За све оне људе који се одавно налазе на маргинама, потпуно игнорисани у сваком погледу.

ПУПС је једина партија на нашој политичкој сцени која је урадила све оно што је рекла да ће урадити. И зато пронађи свој интерес, пронађи свој мотив да постанеш члан ПУПС-а и активни члан нашег Актива. Ако си незапослен, ако не желиш да плаћаш школовање, ако живиш само захваљујући пензији својих бака и дека, ако си спреман да се осамосталиш, да унесеш нове идеје у наше друштво, да унесеш промене у нашу свакодневицу, ако си способан да подржиш оне који раде за добро свих нас - дођи у ПУПС и осети и ти пулс нове генерације.

Наташа Мидић

Анка Ћопић

МО РУМЕНКА: ИНСПИРАЦИЈА ЗА НАРЕДНИ ПЕРИОД

Мо ПУПС-а у МЗ Руменка формиран је одмах по оснивању Партије Уједињених Пензионера Србије. Председница МО је Анка Ћопић, која се на тој дужности налази од када је и формиран МО, а уједно је учествовала и у формирању партије. Поред тога што је ангажована у Удружењу пензионера града Новог Сада, председница је организације Удружења пензионера и у Руменки. Иако је ангажована у партији и у удружењу, Анка Ћопић је то искористила да учврсти рад Месног одбора са више од 100 активних чланова.

Чланови МО ПУПС-а у Руменки у предизборним активностима су увек били препознатљиви по присуству на трибинама, конвенцијама и митинзима. На изборе су изашли у коалицији са СПС и освојили 8,17% гласова. За изборе за скупштину у МЗ Руменка се озбиљно припремају, а ко ће им бити коалициони партнери, одлучиће на седници МО. За МО ПУПС-а у Руменки карактеристично је да негује примерну сарадњу с другим политичким странкама у овој заједници, а посебно са СПС и СНС.

Анка Ћопић је омиљени члан и ГО ПУПС-а Новог Сада, а са председницама других МО остварила је добру комуникацију што потврђује да су често гости једни другима на страначким трибинама и другим дружењима. Позната је као добар организатор, па је са члановима МО и организације Удружења пензионера Руменке, обишла већину манастира и других знаменитости у Србији и Републици Српској.

За себе, чланови МО ПУПС-а у Руменки кажу да су задовољни организацијом и досадашњим радом, пошто им идеје не мањкају, и сигурни су да ће свој рад још више унапредити, а за узврат очекују да се предизборна обећања и остваре.

МО СТЕПАНОВИЋЕВО: РАДОМ ДО ПОВЕРЕЊА

Чланство ПУПС-а у Степановићеву, по бројности, не заостаје за осталим партијским организацијама, напротив на самом је врху. Избори за Савет месне заједнице одржани су 18.11.2012. године. За чланове Савета изабрани су људи из скоро свих политичких партија, изузев ДС. За нашег представника у састав Савета изабран је Радивоје Зорић.

СНС је имала највише гласова. Гласове су добили на основу обећања о изградњи канализације, која је највећи проблем Степановићева. Из градског буџета је за завршетак канализационе мреже издвојено 100.000.000 дин. за 2013. годину а планира се 235 милиона за 2014. годину.

Усвајањем оперативног плана 06.12. је посебно потенцирао извршење п свака месна организација“ коначно сараднике-председнике месних одбор године и сада је неопходно да сви ин донету одлуку. Угледајмо се на и одлуку уз редовне активности без се и ви КЛУБУ НАЈБОЉИХ: Каћ, Бр Народни Хероји, Футог... Колеге из да пруже помоћ свима којима је то п у клуб најбољих имају: Буковац, Гаврило Принцип, Бошко Буха, Вете

ЕКСКЛУЗИВНЕ ВЕСТИ

1. Градски одбор посебно истиче оне напредују са ново-изабраним руко МО „Соња Маринковић“.
2. Статутарне услове испунили су о конститутивне састанке: МО Ад МО Никола Тесла... Све они који буду предњачили у „акц заборавити.

Пре

Гласачи Степановићева знају , принесу развоју места. Значи, па обезбеђују гласове својим радом и

МО КЛИСА: МЕСНИ ОДБОР

Моја велика жеља да унапреди породице, почела је да се оствари смо јаки и колико можемо учинити које смо, као партија, себи постав поштење и одлучност и свакодневн предлозима. Месни одбор у Месној ради и труди се да изађе у сусрет Одређене активности смо усмерил члановима наше Партије, тако што најнеопходнијих средстава за два н им је помоћ потребна. Наиме, ти љ и неопходни су им помоћ и подрш били су показатељ да смо исправн

Наш Месни одбор чине углавн Боримо се храбро и не обазирем жене које се баве политиком важ породичног склада. Ми смо успеле све што радимо и имамо разумева Месну организацију ојачамо и омас

По угледу на Актив жена ГО ПУП изборимо да буде што више жена могу подједнако добро да се анга их кресе особине које нису баш с договарања, већа транспарентност, ка животним и реалним темама ко живот свих грађана Србије.

Стратешки правци развоја које ј у предизборној кампањи полако састанак Актива жена ГО ПУПС-а би и креативан, јер су све наше кол

МОЖЕ УВЕК БОЉЕ

2012. године Градски одбор ПУПС-а програмског задатка „минимум 100/ до 25.09.2013. године. Подсећам све да да ова обавеза датира од пре 2,5 деценијама рад и одговорно обавимо боље који су одавно извршили ту додатних потешкоћа. Придружите чланство-Телеп, Ср.Каменица, Клиса, клубова најбољих су увек расположени потребно. Велике шансе, да се уврсте Руменка, Бистрица, Адице, Ковиљ, Раднички, Петроварадин, Никола Тесла.

који у последње време изузетно водством, то су МО „Острво“;

одавно и треба да закажу одборнице, МО Ковиљ, МО Бегеч,

ији 100/МО-ја“ градски одбор неће

Председник Градског одбора Тихомир Николић

да награде оне који највише до- партијске организације, саме себи резултатима.

Радивоје Зорић

ЧИНЕ УГЛАВНОМ ЖЕНЕ

им живот својих суграђана и своје ује. Време је да покажемо колико да се остваре приоритетни циљеви вили. Људи су препознали у нама о нам помажу својим сугестијама и организацији „Клиса“ врло вредно г свима којима је помоћ потребна. и према социјално најугроженијим смо покренули акцију прикупљања наша члана за која смо утврдили да уди живе потпуно сами, болесни су ка. Њихова срећа и осмех на лицу о поступили.

ом жене, на шта сам јако поносна. о се на предрасуде око нас. За но је, између осталог, одржавање у томе, имамо подршку породице за ња за напор који улажемо да нашу совимо.

ПС-а и ми смо одлучне у томе да се на свим нивоима власти, јер жене кују у свим областима друштва јер војствене мушкарцима: способност мањи ниво корупције и окренутост је утичу на побољшање услова за

је Актив жена ГО ПУПС-а предлагао се остварују, тако да је сваки о добро осмишљен, конструктиван егенице спремне да својим новим

идејама допринесу побољшању рада Актива и целе наше Партије. Све задатке које нам је Актив ГО ПУПС-а проследио, трудимо се да испунимо и у својим породицама и у радним организацијама, јер је основни циљ нашег Актива веће учешће жена у одлучивању и остваривању равноправне заступљености оба пола у свим областима живота и рада, као и побољшање економског положаја жена.

Бранка Бујиша, председница МО

МО ФУТОГ: ДОБРИ РЕЗУЛТАТИ

Футог је место са више од 30.000 политички активних становника, који делују у неколико политичких партија и више од 12 месних одбора. Футог има и око 3400 пензионера од којих је већина њих на изборима, одржаним у мају 2012. године, подржала ПУПС.

Када се има у виду да су многе политичке партије већ дуго година веома активне у Футогу, онда је велики успех и само формирање месног одбора ПУПС-а у овој месној заједници. Податак да је ПУПС, као најмлађа политичка организација са најстаријим чланством подржан у Футогу, говори у прилог чињеници да је ПУПС у том месту препознат као партија социјалне правде и једна од најпоштенијих партија на нашој политичкој сцени.

Након избора Јеле Карлаш за повереницу Градског одбора ПУПС-а у Футогу, формиран је и Месни одбор, а потом Јела Карлаш изабрана за председницу Месног одбора. Формирање Месног одбора изазвало је велико задовољство многих пензионера који су постали свесни да је ПУПС партија преко које могу остварити своја права и права својих породица у многим областима. Одбор има више од 100 чланова иако постоји мање од годину дана. Важно је напоменути да ПУПС у Футогу има велики број симпатизера. Међутим, потребни су велики рад и залагање и одбора и чланова да се остваре некада макар и мали резултати.

Рад наше партије у Футогу даје добре резултате, али сматрам да треба јачати партију, јер неки појединци омаловажавају пензионере, њихов садашњи или минули рад и не уважавају њихово мишљење. Наравно, против тога смо се углавном изборили, али ћемо и убудуће настојати да таквих појава у нашем друштву буде што мање.

Месни одбор у Футогу има и један значајан проблем који понекад озбиљно угрожава његов рад, а који се односи на недостатак простора за рад.

У плану је и формирање актива омладине ПУПС-а у Футогу, као и актива жена.

Наш Месни одбор сматра да ће ова партија у Футогу убудуће имати још више чланова који ће својим активностима и упорним радом допринети да сиромаштва у Футогу буде што мање и да сваки пензионер још боље живи.

Јован Миљш, председник МО

МО ИВО АНДРИЋ: ЗНАЧАЈНЕ АКТИВНОСТИ

Месни одбор ПУПС-а, од средине новембра до марта ове године, одржао је шест састанака којима је, просечно присуствовало више од половине чланова МО. На дневном реду су била, углавном питања из актуелног рада ове МО и она о пријему нових чланова и ажурирању евиденције постојећих чланова.

Као посебно питање истакнут је захтев ове МО за оснивање Клуба пензионера, по угледу на оближњи клуб у МЗ „Острво“.

Стога је успостављен контакт са Геронтолошким центром, као оснивачем досадашњих петнаест клубова на територији града.

У фебруару 2013. године добили смо повратну информацију од Геронтолошког центра да је као шеснаести клуб отворен већ раније предвиђени клуб у Бегечу и да, за ову годину, то неће бити могуће обезбедити и за МЗ „Иво Андрић“ јер средстава нема. Добили смо, међутим, уверавања да постоји могућност да се средином године поново размотри наш предлог, јер почиње планирање градског буџета за 2014. годину.

(Наставак са 9. стране)

Мислим да је важно напоменути да поједини наши чланови имају доста пасиван однос према ПУПС-у, да ли због лошег здравственог стања, лаганог сиромашења или неких других проблема, не бих у овом моменту могао да кажем. Због тога је потребно да се ПУПС више окрене ка пријему нових, активнијих и чланова више заинтересованих за партију и њен рад, што би допринело њеном просперитету, бољем раду и јачању.

Радослав Милошевић, председник МО

МО БОШКО БУХА: КОНТИНУИРАНА АКТИВНОСТ

Месна организација ПУПС-а „Бошко Буха“ формирана је међу првима у нашем граду, крајем 2005. године, непосредно после доношења одлуке о формирању Партије уједињених пензионера Србије. Први председник месног одбора био је Момо Чолаковић, и данас истакнути активиста наше Партије.

Месни одбор наше организације је настојао и данас настоји, а по нашој оцени у томе и успева, да учествује у актуелним збивањима у нашој партији и нашој средини. Закључке Градског одбора је прихватао и разрађивао, како би их што ефикасније спроводио у својој средини. Али је исто тако Градском одбору и другим, вишим, партијским органима, давао подршку и предлоге за решавање актуелних социјалних питања од интереса за наше чланство, генерацију пензионера и друштво у целини. Тако је наш месни одбор (7. фебруара 2013. године) расправљао о најбитнијим питањима рада ове МО и закључке са тог састанка упутио Градском одбору ПУПС-а, и нашем одборнику у Скупштини Града.

Расправљало се, између осталог о: превозу пензионера у градском саобраћају и захтеву да се он обезбеди под истим условима као и прошле године, а што је утврђено у споразуму са коалиционим партнерима; да се 4 пута годишње обезбеди помоћ пензионерима са најнижим примањима у градској заједници као и адекватна социјална заштита за труднице, породиље и мајке које не раде, што је опште друштвени интерес у борби против „беле куге“. Закључено је да би здравствена заштита у граду требало да буде организована тако да буде приступачнија и пензионерима и другим грађанима, и да, што је МО утврдио, није добра иницијатива да сви чланови Градског одбора ПУПС-а плаћају партијску чланарину од 50 динара месечно, с обзиром на разлику у висини пензија и евентуално других примања.

Наш Месни одбор је на састанку одбора, 18.3.2013. године, донео одлуку да и ПУПС учествује у наредним изборима за Савет и Надзорни одбор месне заједнице „Бошко Буха“ са по једним представником у коалицији са Српском напредном странком.

Желим да истакнем добру сарадњу са Месном заједницом „Бошко Буха“ (у чијим просторијама одржавамо састанке и чије акције подржавамо), као и са месном организацијом Удружења пензионера града Новог Сада. Практично све акције посвећене нашој генерацији и друге активности значајне за живот у нашој месној заједници изводимо заједнички. Као пример те сарадње наводимо и резултат са избора у мају 2012. године на којима је наша коалиција имала 9,11% , што је међу најбољим резултатима у нашој Градској заједници.

Драгиша Радовић, председник МО

ВАЖНА САРАДЊА СА МЗ „СОЊА МАРИНКОВИЋ“

Месна заједница са око 6000 становника и уписаних више од 5000 грађана у бирачки списак, спада у врх старачких домаћинстава. У време беспарице и празних фондова у буџету града, МЗ „Соња Маринковић“ има проблема у раду које је неопходно што пре решити. Проблема је регистровао Савет МЗ, и под заједничким насловом „Предлог програма уређења грађевинског земљишта у Граду за 2013. годину“, упућен је на адресе јавних предузећа.

Проблема је много: завршетак радова у Радничкој улици, целом дужином од СПЕНС-а до Кеја Жртава Рације, изградња бицикличких стаза у појединим улицама, поправка попуцалог коловоза и поправка режијске траке, затим изградња дечијих игралишта у дворишту О.Ш. „Ђорђе Натошевић“ и на углу улица Стевана Мусића и Булевара Цара Лазара.

Значајни проблем је и уређење зелених површина, као и реконструкција травњака у улицама: М. Горког, Војводе Мишића, Јована Бошковића и Соње Маринковић. Озелењавање жардињера у Радничкој и улици Стевана Мусића и реконструкција-поправка дрвореда у улици М. Антића. Како је због недостатка паркинг простора уништено доста травнате површине, проблем је како повећати травнати простор, а истовремено омогућити паркирање аутомобила, МЗ тражи од надлежних да тај проблем технички реше тако да се постојећи травњаци могу користити као паркинзи без последица по зелену површину. Један од проблема, који је дефинисан и у другим месним заједницама у граду, је и канализација и одвођење атмосферске воде. Посебан проблем је јавна расвета, нарочито код дечијих игралишта, школа, јавних институција, појединих улица и дворишта. МЗ „Соња Маринковић“ се у више наврата обраћала појединим јавним предузећима за помоћ. Непримерено је да месна заједница, окружена ексклузивним ресторанима и кафићима на једном култном месту, нема средстава да се мало „дотера“.

МЗ „Соња Маринковић“ прокишњава.

Упркос свим овим проблемима, ова Месна Заједница поред друштвено и друштвено-политичких активности, организује садржајне активности, као сто су предавања о хипертензији и о питкој води, школа рачунара, и разни рекреативни програми.

МО ПУПС-а се активно укључила у решавање наведених проблема са којим је суочена Месна заједница „Соња Маринковић“. Са нашим кадровима који су на нивоу града и у јавним предузећима, покушаћемо да санирамо проблеме, а нашим активним учешћем, проширимо програмску активност рада Месне заједнице.

Драган Ивановић, председник МО

ПРОЈЕКТИ ЗА КВАЛИТЕТНИЈИ ЖИВОТ

И ове године Градска Управа за социјалну и дечију заштиту расписала је јавни конкурс за доделу средстава из буџета града Новог Сада за реализацију програма којима се обезбеђују посебни облици социјалне заштите.

Удружење пензионера Града Новог Сада поднело је четири програма са жељом да својим члановима побољша и унапреди социјални, економски, друштвени и културни положај. Велики број старијих људи одласком у пензију или самим старењем, постаје маргинализован, заборављен, занемарен, дискриминисан, пасивизиран и искључен из друштвених токова. Циљеви у програмима усаглашени су са потребама и могућностима самих чланова, а локална самоуправа препознала је нове услуге у складу са потребама генерације трећег доба и сва четири програма одобрила и подржала, делом из средстава буџета града. Предстоје нам активности за остварење постављених циљева и унапређење позитивне слике о старијима.

Пензионери су углавном недовољно информатички образовани, а вољни су да стичу нова сазнања из домена интернет технологије. Програмом којим смо назвали „ПРОЗОР У СВЕТ“ нашим члановима омогућићемо повољну обуку на рачунарима.

Програм „ДАЈ МИ РУКУ“ промовише активно старење, међугенерациску и прекограничну сарадњу и солидарност. Користећи се принципом „дружењем се упознајемо“, чланови Удружења пензионера, ученици трећег разреда основне школе „Коста Трифковић“ и

чланови КУД-а пензионера „Исидор Бајић“ из Новог Сада почетком јуна биће гости Савеза Срба у Румунији у Темишвару. Гајење, ширење и заштита националне специфичности је „оно што нас повезује“ са нашим и другим народима.

И ове године спремамо се за шесту Олимпијаду спорта, здравља и културе, коју организују Покрет трећег доба и Савез пензионера Србије у Врњачкој бањи од 30. септембра до 4. октобра 2013. године. Олимпијада у основи носи обележје културе умешности живљења у старости и представља нови однос према старости и старењу. Учествоваћемо у четири дисциплине и то: пикадо, пеналџије, штафета и шах.

Један од нових видова услуга ванинституционалне социјалне заштите је активна телеасистенција.

Активна телеасистенција је брига о старима 24 часа уз надзор стручног особља КОНТАКТЕ, без ограничења кретања. Једним притиском на дугме уређаја, који се носи око врата, тренутно се успоставља двосмерна комуникација, а стручни тим КОНТАКТЕ лоцира корисника и реагује у складу са ситуацијом у којој се корисник нашао. Циљ је спречити могуће ризике код ове популације због промена проузрокованих старашћу и болешћу.

Удружење има низ других активности за своје чланове а до информације можете доћи на нашем сајту www.udruzenje-penzionera-gns.net или доласком у Удружење пензионера сваког радног дана од 8-12 часова у Поштанску бр.3 у Новом Саду.

Драгица Зелембаба

ПУПС – ИЗРАЗ ИНТЕРЕСА СВИХ ГЕНЕРАЦИЈА

Људско друштво је испресецано границама. Неке од тих граница су видљиве, а неке и нису. Невидљиве границе у друштву су, на пример, оне које можемо повући међу различитим генерацијама. Где год да поставимо замишљену линију, на пример на 65, 50 или 40 година, људи са обе стране генерацијске границе ће гледати на исте ствари веома различито. Велике генерацијске разлике су се јасно испољавале и раније.

Неке међугенерациске разлике у данашњем друштву су важне, готово судбинске, а неке, иако веома јасне, могу деловати и помало смешно. На пример, млађе генерације другачије гледају на геј популацију од старијих, млади су мање религиозни од старијих (тако је, чини се, увек било), млади лакше превладавају међунационалне границе, имају више разумевања за недостатак новца за здравство и, уопште, већи су оптимисти према будућности наше земље. Млади су, једном речју, уверенији да ће живот у Србији брзо постати бољи.

Изненађује међутим то што су млађе генерације већи оптимисти упркос сопственим економским проблемима: скупе школарине, недостатак посла, неизвесност услова за пензионисање на крају радног века проведеног са мало година радног стажа.

Неке границе међу генерацијама последице су природних процеса. Јасна је граница у здравственом стању генерација старијих од, рецимо, 50 година, и млађих од 35 година. Наш здравствени систем не успева да се успешно носи са здравственим проблемима нације, а млађе генерације то, по природи ствари, не осећају. Већину средстава здравственог фонда користе старије генерације, а радно активне генерације средства стварају.

Чини се да старије генерације лакше остварују своје политичке циљеве него млађе, зато што циљеве својим искуством лакше препознају. Боље су политички организовани, а и као гласачи су много дисциплинованији. У Србији је у последњих 10-15 година дошло до великог политичког преокрета у којем су на врх дошле млађе генерације руководиоца и нагло потиснуле старију генерацију, али је сва прилика да ће ова генерација која се пробрала као млада, учинити много да се тај процес нагле замене генерација не понови.

Опет се враћамо на терен политике. Разлике међу генерацијама су увек постојале и постојаће. Уколико се те разлике према политици будућег развоја и расподеле националног дохотка буду продубљивале, наше друштво ће ући у још једну фазу нестабилности. Партија Уједињених Пензионера Србије мора имати довољно слуха за потребе млађих генерација тиме што ће их још више укључивати у своје редове и заступати и њихове интересе, а при том јасно целом друштву образлагати потребе и очекивања старијих генерација. У нашем политичком миљеу се чини да ПУПС заправо једини у уравнотеженој мери поклања пажњу и младим и старијим генерацијама, зато што је свестан да будућности нема ни за кога без добробити младих. У будућем времену никако нећемо сметнути с ума потребу за уравнотежењем мноштва различитих друштвених генерацијских интереса ради бољитка заједнице као целине.

Ми припадници старијих генерација имамо сакупљено животно искуство и спремни смо да га понудимо целој заједници ради заједничке добробити.

Павле Хаџић

Како доктор каже **СТАРЕЊЕ И СТАРОСТ**

Уређивачки одбор „Погледа“ је планирао да у неколико наредних бројева понуди својим читаоцима текстове из медицинске струке, интересантне за старију генерацију, којој је углавном и намењен часопис, а текстови имају информативни и едукативни садржај.

У овом уводном чланку говорићемо о општим здравственим тегобама старије генерације.

Покушаћу да објасним појмове из наслова. Старење је процес. Рођењем и живљењем у организму долази до специфичних прогресивних неповратних промена структура и функција које називамо „старење“. У животу људске јединке разликују се три фазе: у првој фази организам расте, напредује квалитативно и квантитативно, већина виталних функција се појачава. У другој фази (тзв. „зрело доба“) одржавају се виталне функције на максималном нивоу, а у трећој фази организам квалитативно и квантитативно назадује. То је доба старости. Права старост почиње после 60-е године. Савремена научна и стручна сазнања истичу да је важно раздобље између 40 и 60 година живота, јер се у овом периоду дешавају одлучни преокрети у људском организму. Старост је фаза у животу јединке, која обухвата последњу трећину живота. Има своје друштвене и здравствене карактеристике о којима ћу говорити.

Стручњаци се данас слажу да постоји физиолошко старење и патолошко (болесно) старење. Код физиолошког старења промене настају као природна последица одвијања животних функција. Са друге стране, имамо старење праћено једном или више болести, чији узрочник потиче из средине у којој је јединка живела и/или навика које је упражњавала у животу. Наводи се пример атеросклерозе (закречавања) крвних судова. Атеросклероза није физиолошки повезана са процесом старења. Утврђено је да има стараца без атеросклерозе и деце са јасно израженим склеротичним променама крвних судова. Чињеница је да је остарели организам прикладан терен за развој дегенеративних болести и узрочника из средине у којој живи, односно у којој је живео и радио. Треба нагласити да је процес старења специфичан за сваку људску јединку и да он тече према унутрашњим биолошким правилима свакога од нас и утицаја социјалних фактора који окружују ту јединку. Једноставније речено, генетско наслеђе које носимо од наших предака и спољашњи фактори који нас окружују утичу на процес старења.

Занимања за здравље и болести старих људи врло су стара и потичу из Старе Грчке, Рима и Кине. Развојем друштва, продужењем живота, порастом броја старије популације, створене су научне и стручне дисциплине које су се почеле бавити и данас се баве здравственим, али и ширим друштвеним проблемима старије генерације становништва. Тако је формирана научна дисциплина „Геронтологија“ (грчки герос-старац и логос-наука), која се бави биолошким процесима старења, физичким и психолошким својствима организма и социолошким проблемима људи старијег доба, а „Геријатрија“ обухвата медицински део геронтологије. Геријатрија је медицинска специјалност која се бави постојањем, лечењем и спречавањем болести старијих. Геријатрија је аналогна изразу педијатрија, назив за струку, која се бави болестима деце.

Интересантно је напоменути како је утврђена граница за престанак радног односа и одлазак радника у пензију. Немачки војсковођа Бизмарк био је први који је своје ислужене војнике у 65. години превео из активне службе у пензију са месечним надокнадама за живот. Та пракса је прихваћена у Немачкој за старије раднике, а затим се проширила и на друге индустријске земље.

Др Петар Мудринић

ОТВОРЕНА ВРАТА И ЗА ЦИВИЛЕ

Војномедицински центар (ВМЦ), у широј јавности познат као Војна болница, основан је 1786. године декретом Аустријског цара Јозефа II. Ова установа је јединствена на Балкану а друга у Европи која траје 227 година непрекидно.

Смештена је у подножју или крилу Петроварадинске стене (Трг Владике Николаја бр.5). За сво ово време Петроварадином су прошле разне војске, вођене су многе

борбе, мењале се власти, протутњале поплаве, али је Војна болница увек остајала са префиксом „Војна“.

ВМЦ је првенствено намењен за лечење професионалних војних лица (ПВЛ), војних пензионера и чланова њихових породица, али је у суштини одувек на одређени начин представљала и градску болницу.

Реформом Војске Србије и расформирањем Новосадског корпуса 2007. године, број војних осигураника се умногоме смањило, чиме се створила могућност и потреба да се ВМЦ

отвори према цивилима.

Од 2013. године ВМЦ је ушао у мрежу здравствених установа Републике Србије. Практично, то значи да се у ВМЦ могу лечити сви грађани Новог Сада уз оверену упутницу изабраног лекара. ВМЦ у свом саставу има 3 стационарна одељења: хирургија (60 постеља), интерно одељење (50 постеља) и неуро-психијатријско одељење (10 постеља). У дијагностичком делу постоји рентген са дигиталним рентген апаратом, ултразвуком и мамографом. Лабораторија поседује савремене компјутерске апарате, као и опрему за тумор маркер и хормоне. На интерном одељењу је и одсек за хемодијализу, чиме се доприноси комфору бубрежних болесника који се већ пет година не превозе на ВМА-Београд, а и за овај вид лечења је потребна упутница од свог лекара.

ВМЦ, за сада једини у Војводини, обавља такозвану хедонику-психолошке прегледе пацијената компјутером, додуше само за ПВЛ, али су у плану прегледи и за све остале грађане. Квалитет медицинских услуга у Војној болници је препознатљив не само по стручном и љубазном особљу, већ и чињеници да се читава процедура од дијагностике до оперативних захвата обавља под „једним кровом“.

Управник ВМЦ, пуковник др Братољуб Бркљача, истиче да болници представља проблем то што један ултразвучни апарат користи девет лекара, па је неопходно стрпљење, док се не набаве нови.

Доктор Бркљача истиче „да ће ВМЦ умногоме помоћи растерећењу Института у Сремској Каменици и КЦ-Војводина и увек бити на услузи грађанима Новог Сада и Војводине“.

Припремио: Станимир Матијевић

Војводина је Србија!

Заједничка је порука око 30.000 учесника (према процени полиције) и свих говорника протеста „Стоп разбијању Србије“ који је одржан 12. априла у Новом Саду испред популарне Бановине (зграде Владе Војводине). После 1,5 часа, колико је трајао протест, скуп је закључен са 3 захтева које је изнео градоначелник Новог Сада Милош Вучевић: 1.) повлачење Декларације, 2.) оставка др Бојана Пајтића, председника војвођанске Владе и 3.) ванредни избори у Војводини.

Митинг је организовало неколико удружења, а општу подршку дале су бројне присталице политичких партија: Српске напредне странке, Демократске странке Србије, Социјалистичке партије Србије, Јединствене Србије, и Социјалдемократске партије Србије, студенти Универзитета у Новом Саду, Удружени синдикат Србије „Слога“, сељаци, представници других организација и удружења грађана. Протест је почео после 17 часова уз најаву звука добоша, а потом интонирањем српске химне „Боже правде“.

Бројни су били говорници (Душан Бајатовић, Игор Мировић...) али су сви били језгровити и јединствени да је Војводина била, да јесте и да ће увек бити у саставу Србије. Међу говорницима су се нашли и представници војвођанских Буњеваца и Словака, а окупљени су их прекидали повицима: „Избори, избори!“ Протест је завршен мирном шетњом и без инцидената...

Неколико дана после митинга Скупштина Града Новог Сада донела је закључак 16. априла којим се констатује да је иницијатива председника Владе АП Војводине за доношење декларације о заштити уставних и законских права АПВ штетна и непотребна и којим се позивају републички и покрајински органи да сви заједно раде на јачању међусобне сарадње, унапређењу и поштовању прописаних процедура и неоспорних права и обавеза. Закључак је подржало је 42 одборника владајуће скупштинске већине, на чији захтев је седница градског парламента одржана по хитном поступку.

Против је било 14 одборника из групе „Избор за бољи Нови Сад - Бојан Пајтић“ (ДС), док су одборници ЛСВ и СРС напустили салу пре гласања.

У закључку који је Скупштина Града усвојила наводи се да је иницијатива за доношење декларације „посебно штетна, јер се „подноси у тренутку када сви органи РС воде за Србију витално важне преговоре о статусу АП Косово и Метохија“. „На овај начин се актуелизује непостојећи унутрашњи проблем, односно питање које потенцијално може да дестабилизује политички и државни систем, чиме се слаби преговарачка позиција Републике Србије“.

Наводи се и да је иницијатива непотребна јер су „сва права и обавезе АПВ јасно уређена Уставом РС и законима, као и подзаконским актима“.

АМБАСАДОР СЛОВЕНИЈЕ БУТ ПОСЕТИО НОВИСАД

Амбасадор Словеније у Србији Њ.Е. господин Франц Бут посетио је 27. фебруара Нови Сад. Градоначелник Новог Сада Милош Вучевић примио је амбасадора, као драгог госта, у Градској кући пожелео му срдчану добродошлицу.

Градоначелник Вучевић и амбасадор Бут резимирали су досадашњу сарадњу Новог Сада и словеначких градова, као и планове у наредном периоду и констатовали да може знатно боље на свим нивоима сарадње.

Амбасадор Бут је истакао значај наставка економске сарадње уз подсећање и на културну сарадњу јер Нови Сад претендује да буде Европска престоница културе.

Господин Бут је рекао да је словеначка привреда у Србији инвестирала 1,6 милијарди Евра, да је укупно отворено 36.000 нових радних места, од тога око 9.000 у Војводини и да у том контексту види могућност економске сарадње са Новим Садам.

Амбасадор Бут и градоначелник Вучевић су се сложили да је у будућности неопходно интензивирати сарадњу Новог Сада са градовима у Словенији, посебно са Марибором који је по економском и културном потенцијалу близак са Новим Садам што отвара многа поља будуће сарадње. Поздрављена је иницијатива амбасадора Словеније да се у другој половини јуна у Новом Саду у сарадњи са Владом АП Војводине организује пословни скуп заинтересованих привредника из Словеније који имају интерес да инвестирају у Војводини и Новом Саду.

Након пријема код градоначелника Вучевића у Градској кући, амбасадор Бут се сусрео у просторијама Привредно – културног центра „Дунав“ са представницима Пословног клуба Војводине и Словеније.

ВРЕДНА СЛИКА ВРАЂЕНА НОВОМ САДУ

Слика непроцењиве вредности „Портрет Рембрантовог оца“ из 1630. године, која је украдена 8. јануара 2006. године, враћена је 13. марта Новом Саду. Сliku су предали градоначелнику Новог Сада Милошу Вучевићу представници Полицијске управе Новог Сада коју је предводио заменик начелника Стеван Крстић.

Примопредаји слике присуствовали су представници Криминалистичке полиције и инспектори који су је пронашли Дејан Гајин, Срђан Јаковљев и Миле Радивојевић.

Као што је познато, слика је пронађена 11. марта у подруму куће на периферији Сремске Митровице. Слика је димензије

28 x 22 сантиметра, а украдена је из зграде музеја у центру Новог Сада 8. јануара 2006. године када су две маскиране и наоружане особе везале чувара. Осим пронађене слике, лопови су однели још вредније: Рубенсовог “Сенеку”, затим “Пејзаж с пећарошем” Пјера Франческа Моле и “Главу Христа” непознатог аутора.

ЗНАЧАЈНЕ ВЕЗЕ НОВОГ САДА И НИЖЊЕГ НОВГОРОДА

Постоје многи чиниоци који повезују Нови Сад и руски град Нижњи Новгород и тај потенцијал се мора максимално искористити, ово је био сиже сусрета 15. марта градоначелника Новог Сада Милоша Вучевића са послаником Скупштине Града Нижњег Новгорода Александром Котјусовим, који је и кандидат за Почасног конзула Републике Србије у том граду.

- У наредном периоду заједнички ћемо организовати догађаје у привреди и култури, како би одлични односи које негујемо дали што боље резултате, на обострано задовољство - нагласио је градоначелник Вучевић.

ЗЛОЧИН БЕЗ КАЗНЕ

Поводом обележавања годишњице мартовског страдања Срба и српске културно-историске баштине на Косову и Метохији (17. и 18. марта 2004. године) на духовној академији “Да се не заборави” у Позоришту младих, 16. марта окупили су се бројни Новосађани да обележе деветогодишњицу од последњег погрома у Европи у којем је, према подацима међународне заједнице, учествовало више од 50.000 људи, а за злочине, међу којима је 19 убистава, нико није одговарао. На духовној академији, у оквиру активности „Злочин без казне“ Канцеларије за Косово и Метохију, учествовао је

црквени хор “Бранислав Нушић” из Косовске Митровице.

Градоначелник Милош Вучевић је подсетио да је трагични биланс мартовског погрома 28 изгубљених људских живота, 900 повређених на обе стране и преко 4.000 протераних Срба са својих огњишта. Тих дана је горело више од 800 српских домова, горели су свети Архангели, Богородица Љевишка, Девич, црква Светог Николе у Приштини, црква Светог Саве у Косовској Митровици и још тридесет храмова српске православне цркве широм Косова и Метохије.

Присутнима се, поред градоначелника Вучевића, обратио и помоћник директора Канцеларије за Косово и Метохију Мирко Крстић који је рекао да је трагично да се после 17 векова од доношења Миланског едикта дешавао погром над хришћанима и хришћанским верским објектима на само неколико километара од Ниша, родног места цара Константина Великог који је са Лицинијем донео законски акт – Милански едикт.

НИКАДА СЕ НЕ СМЕЈУ ЗАБОРАВИТИ НЕДУЖНЕ ЖРТВЕ

- Никада не смео заборавити недужне жртве, а сећање на њих треба да нас опомиње на то да морамо водити политику мира и отвореног дијалога промовишући и уважавајући највише хуманистичке вредности. Морамо сви заједно радити на стварању света у којем неће бити ратова, где ће људи моћи да уживају у слободи, и да остваре своја људска права у највишој мери - рекао је градоначелник Милош Вучевић, на комеморативном скупу поводом обележавања 24. марта - Дана сећања на погинуле у НАТО бомбардовању. Венце су положили делегације Града Новог Сада, гарнизона Нови Сад, ОРВС Града Новог Сада, СУБНОР Нови Сад и породица погинулих припадника ВС.

На овај начин обележено је 14 година од почетка ваздушних напада НАТО-а на Савезну Републику Југославију (СРЈ). Напади су трајали 78 дана и у њима је, према проценама из различитих извора, погинуло око 2.500 цивила и 1.002 војника, а рањено је више од 12.000 људи. У бомбардовањима тешко су оштећени инфраструктура, привредни објекти, школе, здравствене установе, медијске куће, споменици културе. У том бомбардовању је Нови Сад, нажалост, често био на мети авиона НАТО алијансе.

Сваки од 2.300 ваздушних удара за 11 недеља однео је просечно бар по једну цивилну ...

ОДРЖАН ЈУБИЛАРНИ 20. НОВОСАДСКИ ПОЛУМАРАТОН

Новосадски полумаратон (21.097 метара) одржан се по двадесети пут - 24. марта.

Учествовало је више од 500 такмичара од тога 72 странца из 17 земаља, од странаца најбројнији су били Румуни са 19 такмичара и Словенци са 12 тркача.

Промотер овогодишњег – јубиларног полумаратона био је српски прослављени атлетичар и садашњи генерални секретар Атлетског савеза Србије Слободан Бранковић.

Као и сваке године организацију Новосадског полумаратона је помогао Град Нови Сад, јавна комунална предузећа и донатори добре воље стога је логично да је председник Организационог одбора полумаратона био проф. др Сениша Севић, председник Скупштине Града Новог Сада.

НОВИ САД ЈЕ ГРАД СА РАСКОШНИМ МОГУЋНОСТИМА

У препуној сали Руског дома у Београду 29. марта спојиле су се словенске емоције домаћина Асоцијације привредника Русије и Руског дома и госта највећег града Војводине и другог по величини у Србији – Новог Сада. Повод је била презентација привредних и културних потенцијала Новог Сада за привреднике и представнике дипломатског кора у Београду.

Основна порука са овог скупа је да је Нови Сад град са раскошним могућностима за инвеститоре, развој привреде, туризма, саобраћаја, науке јер је на лепом географском положају, у повољним климатским условима, а радна снага је изузетно квалификована која може да пружи услуге најразвијенијим светским компанијама, док су многи светски познати научници бивши студенти новосадског Универзитета.

Презентацији су присуствовали градоначелник Новог Сада Милош Вучевић, амбасадор Русије Њ.Е. Александар Чепурин и амбасадор Белорусије Њ.Е. Владимир Чушев.

Добродошлицу је најпре топлим речима упутио директор Руског дома Денисов Михаил Геннадиевич, а потом се домаћинима, гостима и учесницима скупа обратио председник Скупштине Града Новог Сада проф. др Сениша Севић.

Скуп је позитивном енергеијом зачинио новосадски Фолклорни ансамбл „Вила“ који је извео изузетан програм познатог кореографа Милорада Лонића, а у холу Руског дома уприличена је продајна изложба старих заната Удружења занатлија Новог Сада и упечатљива изложба фотографија Новог Сада и Војводине, аутора новосадског фоторепортера Дарка Дозета.

Припремио: Радомир Чубрановић

ОДРЖАНЕ НОВОСАДСКЕ МУЗИЧКЕ СВЕЧАНОСТИ

У Новом Саду је, у организацији Музичке омладине, 33. пут (од 23.-29. априла), одржан фестивал под називом Новосадске музичке свечаности (НОМУС) са девет занимљивих и атрактивних програма класичне и савремене музике, којем су присуствовали љубитељи музике свих генерација.

НОМУС је отворио Војвођански симфонијски оркестар, са диригентом Бериславом Скендеровићем, да би се, затим, наредних вечери новосадској публици представили солисти и ансамбли, који досад нису били у нашој земљи, а убрајају се међу најпознатије уметнике света („Кингс сингерси“ из Велике Британије; Португалска пијанисткиња Марија Жуао Пиреш и др).

Наступио је и један од највећих талената с ових простора – виолиниста Немања Радуловић. Била је ту и продукција мјузикла „Прича са западне стране“, као и наступ Београдске филхармоније, Бродског квартета из Велике Британије, Базелског камерног оркестра из Швајцарске и други.

Као и ранијих година, на НОМУС-у је, поред класичних програма, било и мале промене у програмској концепцији, па је тако наступио феноменални пољски пијаниста Анджеј Јагодзински, који је представио програм „Шопен у џезу“. Публика се сусрела и са сјајним пијанистом Бојаном Зулфикарпашићем и изузетном вокалном уметницом Амиром Медуњанин.

Одржани су и мајсторски курсеви и обележене годишњице најзначајнијих музичких уметника међу којима је, свакако, годишњица Вагнера, чијим делом су НОМУС отворили Војвођански симфоничари.

Богат садржај програма, који је био пред Новосађанима, љубитељима музике и музичким сладокусцима, својим квалитетом, високом професионалношћу и лепотом музицирања, указао је да је НОМУС несумњиво једна од упоришних тачака за кандидатуру Новог Сада за Европску престоницу културе 2020. године.

Вида Остојић

ОТВОРЕН НОВ ОГРНАК БИБЛИОТЕКЕ

Градска библиотека у Новом Саду, крајем марта, отворила је нов библиотечки огранак „Аница Савић Ребац“ са публикацијама на страним језицима и језицима националних мањина. На тај начин, градска библиотека је остварила једну од својих најважнијих улога - да буде средиште културног и уметничког развоја нашег града и да допринесе обликовању нашег културног идентитета. Градска библиотека је, иначе, не само по броју књига и броју чланова, изузетно важна институција, на располагању сваком појединцу, чиме омогућава да јавно знање буде доступно свима. Са више од 470.000 књига и више хиљада других публикација, она на најбољи начин промовише овај град, који претендује да буде Европска престоница културе 2020. године.

У новом огранку Градске библиотеке, њени чланови ће моћи да позајме штампане и електронске публикације на енглеском, француском, немачком, италијанском и руском језику.

У избору су белетристика за одрасле, дечије сликовнице и књиге, језички приручници и енциклопедије за децу, часописи и стрипови, стручне књиге из свих области науке и уметности, опште и стручне енциклопедије, лексикони и речници, те дискови научно-популарног и едукативног садржаја. Такође, могуће је бесплатно коришћење интернета.

Део простора издвојен је и за литературу на мађарском, словачком и русинском језику, а биће обезбеђени и наслови о култури Кине, Јапана, Ирана и Ирака, те ће библиотека имати бар по неколико књига о сваком континенту на језику који се домицилно користи.

Нови огранак библиотеке „Аница Савић Ребац“ отворен је на месту некадашње антикварне књижаре „Орфелин“, на Тргу Републике 2.

Вида Остојић

У НОВОМ САДУ ПРЕВАРЕНО ВИШЕ ОД 3000 КУПАЦА НЕКРЕТНИНА

Звучи невероватно, али подаци су крајње забрињавајући и са „укусом“ мафијаштва: у Новом Саду више од 3.000 купаца станова, локала, гаража и других некретнина је - преварено! И не само што су купци преварени, него су мале шансе за већину да икад дођу до своје некретнине или до уложеног новца. На ове податке указујемо јер су међу превареним купцима и пензионери који су, на пример, целог живота штедели и на крају - преварени. Ово нам је саопштио Ненад Пејин, председник бившег Удружења оштећених купаца некретнина из Новог Сада, иначе војног пензионера, и вероватно једног од најбољих познавалаца махинација у области продаје некретнина. Господин Пејин има обимну и детаљну документацију о преварама, махинацијама, незаконитим и криминалним радњама једног од најуноснијих „бизниса“ на овим просторима – продаје некретнина.

– Према мојој евиденцији, као председника досадашњег Удружења оштећених купаца некретнина, више од 3.000 купаца станова, локала и гаража у Новом Саду је преварено, каже Пејин. Тужно је, али тачно, између 850 – 1.000 Новосађана који су уредно уплатили за куповину некретнине никада их неће добити. Према речима Ненада Пејина „репертоар“ превара дрских лопова је веома шаролик, тако да није реткост (као што је случај на више од 20 локација) да су градњу започели једни, а завршавају други инвеститори без знања и сагласности купаца станова па чак и власника плацева, а кад се извођачи радова појаве са продајом истих настају компликације. На тај начин оштећено између 400 и 500 купаца некретнина, било је случајева да је „инвеститор“ закључио 5 уговора у име преминуле особе, обећавајући да ће власник плаца добити стан у центру Новог Сада. Није ни чудно када су у ЈКП „Информатика“ објавили да се више од 7000 преминулих особа воде као власници и корисници некретнина (!).

– Кад је реч о пензионерима према нашој евиденцији у 2 случаја странке су преварене које су дале свој плац, каже Пејин. У 6 случајева купци пензионери су преминули, а некретнине су остале „инвеститорима“. У једном случају спречили смо превару

пензионера јер смо успели да у последњи час понишtimo преварантски уговор. -

Пејин каже да има случајева да су се купци самоорганизовали да су на 8 локација наставили започету градњу, где ће завршити између 250-300 станова док на осталих 20-ак локација купци започетих зграда немају новца да заврше градњу, или пак чекају да се стечајни поступци „инвеститора“ окончају у догледно време и тако обештете (у питању је 600 до 800 станова).

– Због кашњења радова, инвеститори су дужни купцима и власницима плацева велике износе новца од пар хиљада, па до десетине хиљада евра, каже Пејин. Тако је преварено више од 3500 особа. Најтеже је када инвеститор побегне у иностранство, или у „илегалу“, или пак изврши самоубиство, па се не зна стање фирме после његове смрти. Нажалост, у Новом Саду више од 37.000 нелегалних објеката, а што је последица неажурности надлежних органа у грађевинарству, катастру, градској пореској управи и другим службама, – истиче Пејин.

На наше питање где је решење, Пејин одговара:

– Када би се „укрстили“ подаци корисника комуналних услуга, струје, МУП-а, ТВ, телефона, пореских органа, катастра, па и статистички подаци из 2011. године од пописа добило би се једно опасно шаренило. Нормално да би требало користити јединствени матични број грађана за те некретнине, па би се знало приближно бројно стање некретнина као и лица која имају по неколико некретнина, а које издају на коришћење другим лицима. -

Пејин и досадашње Удружење оштећених купаца некретнина нису седели скрштених руку : обраћали су се 2 пута Министарству правде, Републичком јавном тужилаштву, Министарству унутрашњих послова, Министарству за просторно планирање и заштити животне средине 2008. и 2009. године, као и Савету и Агенцији за борбу против корупције у Влади Србије, па и градским одборима посланика: ДСС, СПС, СПО, ЛДП, СРС и покрету „Двери“.

Остало је на информисању...

Р. Чубрановић

„ПОГЛЕД“ И НА САЈТУ ПУПС-а

Наш лист „Поглед“ може да се чита и на сајту ПУПС-а!

У циљу ширења читалачке публике, а посебно информација из активности и рада Градског одбора ПУПС-а Новог Сада, крајем марта на сајт ПУПС-а (www.pups.org.rs) постављено је свих 6 досадашњих бројева „Погледа“. Тако ће се информативно гласило ГО Новог Сада наћи у друштву актуелних и најзначајнијих информација „централног“ сајта наше партије.

Посетилац сајта једноставно може да листа и чита наш „Поглед“ и то: по доласку на сајт www.pups.org.rs, бира у тзв. менију рубрику „организација“, а потом „кликне“ на „публикације“ и нађе се у друштву свих досадашњих листова „Поглед“.

На овај начин, сем лаке, брзе и ефикасне могућности читања „Погледа“, можете правити личну документацију, како листа, тако и жељене информације, чланка или фотографије. Осим тога, број читалаца нашег листа се значајно повећава како у земљи, тако и у иностранству.

Наравно, рубрика са нашим листом ће се редовно ажурирати са сваким новим бројем...

(Р. Ч.)

СТАРТОВАО САЈТ ГО ПУПС-а

Није првоаприлска шала: 1. априла почео је да ради веб сајт Градског одбора ПУПС-а Новог Сада. Када се укуца на интернету www.pupsns.rs улазте у наш сајт. На овај начин Градски одбор ПУПС-а је, поред листа „Поглед“ који је основан пре годину и по дана, додао још један медиј-веб сајт који ће убудуће много значити у информисању јавности и популаризацији програма и активности ГО ПУПС-а.

Сајт има 7 рубрика: Почетна, О нама, Наш тим, Наш часопис, Вести, Галерија и Контакт. Наравно, сајт је још у формирању ка дефинитивном изгледу и функционисању. Од наведених рубрика преостаје још да у потпуности профункционишу рубрике Вести и Галерија. Сајт је отворен за сарадњу за све наше чланове и симпатизере, како би његово ажурирање било актуелно и квалитетно. Формирањем сајта, ГО ПУПС-а је знатно подигао квалитет информисања у сарадњи са постојећим листом „Поглед“, а уједно се ушло у свет размене информација унутар ПУПС-а, али и у јавно мњење у земљи и у иностранству.

(Р. Ч.)

НАШЕМ НОВИНАРУ МЕЂУНАРОДНО ПРИЗНАЊЕ

Чубрановић (десно) са амбасадором Словеније Франц Бутом

Новинару нашег листа Радомиру Чубрановићу (који је уједно технички уредник и фоторепортер „Погледа“) припало је међународно новинарско признање „Златно перо“. Ову награду Чубрановићу доделило је Удружење Срба – Штајерска скупност, Марибор – досадашња европска престоница културе на свечаности у Раденцима „Месец српске културе“, одржаној од 8. до 10. марта. Награда је додељена поводом обележавања фантастичног 8-милионитог погледа-читаоца најтиражнијег електронског листа дијаспоре „Штајерске новине“ (www.stajerska.eu) који покрива Аустрију, Словенију, Хрватску и, наравно, Европу, чији је Чубрановић стални дописник из Војводине. Укупно је 8 лауреата из Словачке, Словеније, Аустрије и Србије. Из Србије је, поред Чубрановића, награђен и Марко Лопушина, уредник Вечерњих новости. Награде ће бити свечано уручене 24. јуна ове године.

- Ову награду доживљавам уједно и као признање редакцији нашег листа „Поглед“, која ради квалитетно и професионално, рекао је Чубрановић.

Првомајски афоризам:

**Не стидим се свој сиромаштва.
До њега сам дошао – њошћеним радом !**